

Αστεγοί και Τοπική Αυτοδιοίκηση

Αποψη

Τις δυνατότητες για άσκηση κοινωνικής πολιτικής αναδεικνύει η λειτουργία του Υπνωτηρίου Αστέγων στον Δήμο Θεσσαλονίκης, όταν δηλαδή επισυμβαίνει συνεργασία των δήμων με κοινωνικές οργανώσεις. Οταν η κοινωνία μεριμνά και ζητάει τη βοήθεια της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και όταν η δεύτερη ανταποκρίνεται, τότε γίνονται σημαντικά πράγματα, ειδικώς σε ό,τι αφορά την αντιμετώπιση της φτώχειας που μαστιγώνει πλέον την ελληνική κοινωνία. Οι νεοάστεγοι είναι φαινόμενο της οικονομικής κρίσης και αφορά ανθρώπους οι οποίοι, έως πρόσφατα, δεν αντιμετώπιζαν πρόβλημα στέγασης. Έχασαν, όμως, την εργασία τους και δεν μπορούσαν να αντεπεξέλθουν στις οικογενειακές και οικονομικές τους υποχρεώσεις. Στη Θεσσαλονίκη μόνο οι άστεγοι φτάνουν τους τετρακόσιους, σύμφωνα με στοιχεία που έχουν συλλέξει η μη κυβερνητική οργάνωση «Πράξις» και η Φιλόπτωχος Αδελφότης Ανδρών Θεσσαλονίκης.

Οι δύο οργανώσεις κατάφεραν να αποσπάσουν από τον δήμο τη χρήση 750 τ.μ., χωρητικότητας 74 κλινών, με λουτρά, στεγνοκαθαριστήρια, αίθουσες συγκεντρώσεων για κοινωνική υποστήριξη, υπαλλήλους, φύλακες κ.ά. Ο χώρος ήταν προσφορά στον δήμο από τη Φιλόπτωχο Αδελφότητα, για περίπου μία δεκαετία. Είναι ένα παράδειγμα κοινωνικής

πολιτικής στο οποίο πρέπει να δώσουν προσοχή όλοι οι δήμοι της χώρας. Υπάρχουν πολλά δημοτικά κτίρια που παραμένουν ανεκμετάλλευτα. Είναι μία ευκαιρία για τους δήμους, παραχωρώντας τα κτίρια αυτά για στέγαση ανέργων, αστέγων και λοιπών πασχόντων, να ενισθητοποιήσουν πολλούς κοινωνικούς φορείς και συνεργαζόμενοι να προσφέρουν εστίες περιθαλψης και φροντίδας. Είναι μια μορφή κοινωνικής πολιτικής, μιας πολιτικής την οποία διεριθίζουν να έχουν ως κορωνίδα και πρότυπο όλοι οι άνθρωποι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, έξω από κεντρικές εξουσίες ή κομματικές ντιρεκτίβες. Και είναι επίσης μια μεγάλη ευκαιρία για την Τοπική Αυτοδιοίκηση να αποδείξει ότι είναι ανεξάρτητη από το πλέγμα της κεντρικής εξουσίας και ότι μπορεί να παράγει σημαντικό κοινωνικό έργο, όπως εξάλλου αρμόζει στον ρόλο της. Η αποκέντρωση είναι το ζητούμενο στις δυτικές δημοκρατίες. Ο Δήμος Θεσσαλονίκης μπορεί να δώσει το παράδειγμα και να ενδυναμώσει τη συνεργασία της κοινωνίας με τους τοπικούς «άρχοντες».

Η λειτουργία του Υπνωτηρίου Αστέγων δείχνει τον δρόμο μιας ανθρωπιστικής πολιτικής, τελείως αντίθετης με την αναλγησία που επιδεικνύει η κυβέρνηση απέναντι στα ζέοντα προβλήματα της κοινωνίας. Σαφώς δεν αποτελεί λύση στο μείζον πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα, είναι, όμως, μια θαλπωρή για τις ασθενείς ομάδες και ταυτόχρονα μία οδός που αν την ακολουθήσουν πολλοί θα οδηγήσει στη λεωφόρο της αλληλεγγύης και της δημοκρατίας.